

Müslümanları (Birbirimizi) Sevmek

Hikmet ehli zatlar buyuruyor ki:

* Bir insan bir mümine çatık kaşla baksa kul hakkı olur. Gıybet etse, kalbini kırsa falan değil, çatık kaşla baksa. O yüzden Müslüman olarak birbirimizi sevmek mecburiyetindeyiz. Hepimiz büyük nimet içerisindeyiz. Hepimiz seçilmişiz. Allahü teâlâ, malı, rütbeyi isteyene verir, fakat imanı, ehli sünnet itikadını istediğine verir. İman nimetinin şükrünü eda edebilmek için, birbirimizi sevmemiz şarttır.

Ehli sünnet âlimleri, (Allahü teâlâya şükretmek için birbirinizi sevin) buyuruyorlar. Eğer birbirimizi çok seversek, çok faydaları var. Birincisi, Allahü teâlâya şükretmiş oluyoruz. Çünkü Allahü teâlâ verdiği nimetinin şükrünü istiyor. Onun şükrü de müminlerin birbirini sevmesidir. İkinci faydası, dünyada kim kimi severse ahirette beraber olacaktır. Üçüncüsü, birbirini Allah için sevenler, ahirette herkesin gıpta ettiği büyük nimetlere kavuşacak, cenâb-ı Hakkın razı olduğu, sevdiği yerde buluşacaklardır.

* İman muhafaza edip, imanla ölmek için, görmemeli, işitmemeli, dili tutmalı. Ehli sünnet itikadını öğrenip, kendi hata ve kusurlarımızı düzeltmeye, eksiklerimizi tamamlamaya çalışmalı. Dünya hayatında bir yolcuyuz. Bavulumuzu ahirette açacağız. Ona ne doldurduğumuza dikkat etmeli. Lüzumlu ve kıymetli şeyleri, gittiğimiz yerde geçerli şeyleri seçmeli. Onun bunun eşyasını da kendi bavulumuza koymayalım.

* Dünyada insanlar karışıktır. Müslümanlarla, kâfirler karışıktır. Allahü teâlâ Müslümanlara imanlarının karşılığı olarak, bu dünyada hemen nimetler vermiyor. Öyle olsaydı, kâfirler demek ki Müslüman olmak iyi bir şey derler, hemen iman ederlerdi; fakat gördüklerine iman etmiş olurlardı. Halbuki iman gaybidir, Muhammed aleyhisselamın bildirdiklerine iman etmek lazımdır.

* İman çok mühim ve hassastır, ya vardır ya da yoktur, ortası olmaz. Bir kimse Peygamber efendimizin getirdiği her şeye inansa, bir mevzuda acaba öyle mi-böyle mi dese, tereddüt etse veya bir meseleyi beğenirse, Allah korusun küfre girer.

* Birlik beraberlikte bereket, rahmet, ayrılıkta felaket, azab-ı ilahi vardır. Birbirinizi sevin.

* Dünya firak (ayrılık) yeridir.

* Dünya hırsı, para ve şöhret, iki aç kurdun zararından daha zararlıdır.

* İyiler, iyilikleri de bir heybeye doldurup beraberlerinde alıp gittiler. Gittiler iyilikleri de götürdüler.

* Büyüklerin yolunun esası edeptir. Yaptıklarınız çok iyi şeyler, faydalı ve iyi işler olabilir; fakat bunlar edeple birleşmeyince bir işe yaramaz.

* Pehlivan, hasmını yenen değil, öfke anında öfkesini yenendir.

* Kim Allah içinse, Allahü teâlâ da onun içindir. Bundan uzaklaşan sıkıntıya düşer. İstiğfar edin, mutlaka Onu affedici bulursunuz. Dua, kazayı ve belayı def eder.

* Sıkıntıyı kendine anlatan, yani şükretmeyip, sabretmeyip oflayıp pufplayıp duran, Allahü teâlâyı nefsine şikâyet etmiş olur. Başkasına anlatan bu sefer anlattığına şikâyet etmiş olur.

* Makbul insan üzüntülü, sıkıntılı olur. Bu üzüntüler, sıkıntılar onu makbul eder.

Kaynak: dinimizislam.com